

Макар че библиографските данни на заглавната и пред-заглавната страница са по-оскъдни: Dimiter Dimov, *Tabaco*, Traducción por: Juanita Linkova, Redacción: Jesús Sabourín, Editorial de libros en lenguas extranjeras, Sofia 1966 – корицата пак ни предлага основните данни за произход и представителност на книгата: “Dimiter Dimov, *Tabaco. Novela. Traducción del búlgaro*”.

Преводът на романа е предшестван и от обширен пролог за романа и автора му от Яко Молхов (1915-2001), който, както знаем, бил и своеобразен „съавтор“ на второто, разширено, издание на *Тютюн*.

Факта, че в средата на 50-те години на ХХ век Димитър Димов е бил приет в официалния литературен канон, доказва и фактът, че той е включен, като последния представен автор, в литературното приложение на тогава много разпространения *Учебник по български език за чужденци* във версии на много езици, в това число и на испански (преводачка: Юдит Кучер): S. Guínina – Tz. Nikólova – L. Sakázova, *Manual de lengua búlgara para extranjeros*, Nauka y izkustvo, [Sofía 1965].

Кратката биографична бележка за автора в дванайсет реда, както и кратък откъс от романа „Тютюн“ (2 стр.) се явят на стр. 400-402.

III.

70-те години на ХХ век

Още през 60-те години на ХХ век започва да действа агенция София Прес, като естествено продължение на “специалното издателство за чужди езици”.

Обаче още един фактор се оказва съдбоносен през това десетилетие – двама кубински литератори се изпращат в София за да учат две-три години (1964-1967) български език и литература на място и с това да способстват за посредничеството между двете култури, литератури и езици.